

ordenen for næste Møde imorgen Kl. 1 1/2 vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 4.35.

Sextende Møde.

Tirsdagen den 10de Januar 1882 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen stod:

Fortsettelse af: Første Behandling af Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Udvalg: Den ærede Taler, som igaar aabnede Diskussionen, og som udtalte Anskuelser, om hvilke jeg tror, at de beles af overmaade Mange her i Salen, begyndte med at erklære sig for en varm Tilhænger af de indirekte Afgifter, og han endte med at advare imod en Finanspolitikk, som vilde kunne føre hen til at forsøge de direkte Skatter, med Hensyn til hvilke han udtalte og paaviste, at det ligeoverfor de store Krav, som gjøres til dem fra Kommunernes Side, turde være høist betænkeligt, om Staten vilde tænke paa for sit Vedkommende at forsøge dem. I disse almindelige Betragtninger kan jeg være aldeles enig, dem kan jeg fuldstændig tiltræde, men den Bevægelse, der har reist sig for at opnaa en Lettelse i forskellige Toldafgifter, har jo heller ikke paa nogen Maade haadt til Hensigt at ville berøre de direkte Skatter, og dersom man vilde mene, at den, hvis den fik Fremgang, indirekte maatte føre dertil, tror jeg heller ikke, at der kunde siges at være tilstrækkelig Grund dertil, thi saalænge som Teltet for de indirekte Afgifter her i Landet er saa stort, som det er, og i denne dets Størrelse ikke er mere benyttet, end det nu er, tror jeg sandelig ikke, at der kan eller bør være Spørgsmaal om at erstatte nogen indirekte Afgift med direkte. Saalænge som der endnu ikke er nogen Afkat, saalænge

Brændevinsafgiften er, som en æret Taler igaar paaviste, saa latterlig lille, som den maa siges at være i Forhold til, hvad den er i andre Lande, og saalænge man har Luzzusafgifter, der ikke ere højere, end f. Ex. Tobaksafgiften nu er, saalænge behøver man sandelig ikke ved en Omfordeling af de indirekte Afgifter at trække paa de direkte Skatter. Det kan da, synes mig, naar Forholdene ere saadanne, som jeg her har omtalt, og naar man tillige ser hen til vore Finantsers blomstrende Tilstand, ikke undre Noget, om der i den handlende og industridrivende Stand er opstaaet et levende Ønske om, at man her i Landet vil følge samme Vej paa Toldreformernes Bane, som man følger i andre Lande, baade i de Lande, hvor man hylder Frihandelsystemet, og i dem, hvor man nærmere sig mere protektionistiske Anstuelser, den nemlig, saavidt gjørligt, at fritage for Told de Naastoffer, som fra Udlandet indføres til Benyttelse ved den indenlandske Industri. Det blev rigtignok bemærket af en æret Taler igaar, at disse Skatter, saaledes som de nu bestaa, dog paa ingen Maade kunde siges at være meget høje; det havde viist sig, at Industrien trods disse Skatter i den senere Tid havde udviklet sig ikke ubetydelig. Det forekommer mig imidlertid, at denne Bemærkning, langt fra at være et Modargument mod en Reform i den antydede Retning, meget snarere taler for en saadan. Der var en Tid heri Landet — det tror jeg, man kan sige — da man var tilbøielig til at mene, at vort Land ifølge dets Naturforhold overhovedet ikke eguede sig for nogen udviklet Industri. Det er netop derved, at man er kommen bort — noget idetmindste — i de senere Aar, og jo mere man kommer bort derved, desto naturligere er det, at man puffer at sjerne Vaand, som endnu forhindre en yderligere gavnlig Udvikling i denne Retning. Derfor kan jeg ikke andet end med stor Glæde se, hvorledes den høitærede Konfesssionspresident netop i denne Retning har foreslaaet meget betydelig og meget indgribende Reform, som jeg tror, ville udøve den gavnligste Virkning. Det var ogsaa i denne Retning, at det Udvalg, som Landsstinget i sin Tid — i Aaret 1873 — nedfattede til Drøftelse af det da forelagte Lovforflag, mente, at en Toldreform, naar den skulde foregaa, fortrinnsvis burde gaa. Kun vilde jeg ønske, at den høitærede Minister havde troet at kunne gaa endnu videre, end han har gjort. Det Udvalg, som jeg nævnte, foreslog foruden, at uforarbejdet Metal skulde indgaa toldfrit, tillige ogsaa, at uforarbejdet Løgner skulde indgaa toldfrit, og jeg tror, at dersom det havde været muligt at faae Løgnertolden afskaffet, ja, da vilde det ganske vist have været af en ganske anden Interesse — det var ogsaa det nævnte Udvalgs Mening — end om man faar afskaffet Tolden paa saadanne Forbrugsartikler som Salt og Ris. En æret Taler